

Neljänkymmenennen jakeen kätkeyty historia – numero kolmetoista

संख्या तेरह

Jeff Pippenger
2026-05-28

Yhtenä sadanneljäsenkymmenenneljäntuhannen ensisijaisena vertauskuvana Pietari seisoo Paniumissa vuonna 2026 tehden työtä 18. heinäkuuta 2020 koskevan väärän ennustuksen oikaisemiseksi. Hänen työnsä siinä suhteessa on yhdenmukainen Josiah Litchin työn kanssa, kun tämä oikaisi 11. elokuuta 1840, sekä Samuel Snown työn kanssa, kun tämä määrittä 22. lokakuuta 1844. Litchin oikaisu voimaannutti ensimmäisen enkelin sanoman, ja Snown oikaisu voimaannutti toisen enkelin sanoman. Ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien voimaannuttaminen on esikuva kolmannen enkelin sanoman voimaannuttamisesta. Ensimmäisen ja toisen ominaispiirteet ilmenevät kolmannessa yhdistelmänä ulkoisesta voi-sanomasta ja kymmenen neitsyen vertauksen keskiyön huudon sisäisestä sanomasta.

Profetian kolminkertaisessa sovellutuksessa ensimmäinen ja kolmas, jotka ovat samalla myös alku ja loppu, omaavat rinnakkaisia piirteitä. Äskettäin eräs veli on tuonut esiin useita Ilmestyskirjan yhdeksannen luvun ensimmäiseen voihuutoon liittyviä totuuksia, jotka Alfa ja Omega -periaatteen mukaisesti sovellettuina osoittavat jälleen yhden syvällisen vahvistuksen Ilmestyskirjan yhdenteentoista luvun ”maanjäritykselle”. Yhdysvalloissa säädettävä sunnuntailaki on tuo ”maanjäritys”, joka täytti ensimmäisen kerran Ranskan vallankumouksessa, kun Ranska, joka oli yksi niistä kymmenestä kansakunnasta, jotka Danielin kirjassa muodostivat pakanallisen Rooman profeetallisen rakenteen, kukistettiin. Näin ollen yhdestoista luku sanoo, että kaupungin kymmenes osa kaatui.

Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäritys, ja kymmenesosa kaupungista sortui, ja maanjärityksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Ilmestys 11:13.

Heti e versetti után sa tretia beda, o Islam, prichádza.

Toinen voi-huuto on mennyt; ja katso, kolmas voi-huuto tulee pian. Ilmestys 11:14.

Tienraivaajat odottivat, että ”kolmas voihuuto” seuraisi välittömästi toista voihuutoa, mutta sana, joka on käännetty ”nopeasti”, merkitsee äkillisesti ja odottamatta, mikä on islamin yllätyshyökkäysten tunnuspiirre. Kolmannen voihuudon ei ollut määrä saapua 22. lokakuuta 1844, kuten tienraivaajat oletivat, vaan kun se saapuisi, se tapahtuisi ”äkillisesti ja odottamatta”, niin kuin tapahtui 9/11:ssä, merkiten siten sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen alkua, joka päättyy vähän ennen sunnuntailain maanjäritystä.

Sunnuntailain ”maanjäritys” on ”maan” pedon järkyttäminen, ja kun 11. syyskuuta koitti, sisar White ilmaisi, että Herra nousi ”kauhistuttavasti järkyttämään maata”. Sinetöimisen alussa ja sen

lopussa maan petoa järkytetään; näin siis ”suuri maanjäristys”.

”Tätä en ole milloinkaan sanonut. Olen sanonut katsellessani siellä kohoavia suuria rakennuksia, kerros kerrokselta: ’Millaiset kauhistuttavat näyt tulevatkaan tapahtumaan, kun Herra nousee vavistuttamaan maata ankarasti! Silloin Ilmestyskirjan 18:1–3 sanat täyttyvät.’”
Review and Herald, 5. heinäkuuta 1906.

Herra ”nousee”, kun Hänen taloudenhoidollisessa työssään tapahtuu muutos, niin kuin tapahtui, kun Stefanos kivitettiin 22. lokakuuta 1844, jolloin kuolleiden tuomio alkoi. Kun elävien tuomio alkoi 11.9., Herra nousi jälleen, ja silloin Hän järjestytti maapettoa, niin kuin Hän tulee tekemään sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen päätyessä, kun Hän muuttaa taloudenhoidollisen työnsä seurakunnastaan toiseen laumaansa, niihin, jotka ovat yhä Babylonissa.

Se, minkä veli Daniel on havainnut, on ensimmäisen vitsauksen ominaispiirteet, jotka ovat sopusoinnussa yhdestoista luvun ”suuren maanjäristyksen” todistuksen kanssa sekä historian että niiden tienraivaajien käsityksen mukaisesti siitä historiasta, joka täytti ensimmäisen vitsauksen.

Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan, ja minä näin tähden pudonneen taivaasta maan päälle; ja sille annettiin syvyyden kuilun avain. Ja se avasi syvyyden kuilun; ja kuilusta nousi savu niin kuin suuren pätsin savu, ja aurinko ja ilma pimenivät kuilun savun tähden. Ja savusta tuli maan päälle heinäsiirakoita, ja niille annettiin valta, niin kuin maan skorpioneilla on valta. Ja niille sanottiin, etteivät ne vahingoittaisi maan ruohoa eivätkä mitään vihreää eivätkä mitään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ollut Jumalan sinettiä otsassaan. Ilmestys 9:1–4.

Pioneerit sovelsivat nämä jakeet oikein siihen historiaan, joka toi esiin Muhammedin, joka syntyi vuonna 570, yhdisti heimot vuonna 606, sai ensimmäisen ilmestyksensä vuonna 610, muutti Medinaan vuonna 622, aloitti sotansa vuonna 624 ja kuoli vuonna 632. ”Syvyys” edustaa profeetallisesti Saatanan uutta ilmenemismuotoa, mutta Muhammed aloitti Arabiassa, joka tunnetaan myös syvyytenä laajojen autiomaidensa vuoksi.

Muhammadista tuli profeetallinen kuningas eli, kuten häntä nimitettiin, ”luotettava” vuonna 606, kun hän ratkaisi kiistan eri heimojen välillä, jotka olivat pulmallisessa tilanteessa sen suhteen, kenelle olisi sallittava Kaaban ”mustan kiven” kulmakiven palauttaminen paikalleen. Kaaba on kuutionmuotoinen rakennus (siitä nimi ”Kaaba”, joka merkitsee arabiaksi ”kuutiota”), joka sijaitsee Saudi-Arabiassa Mekan suuren moskeijan keskellä. Se on noin 43 jalkaa korkea, yksitoista jalkaa leveä ja 10 jalkaa pitkä; se on rakennettu graniitista ja marmorista, ja sitä peittää musta silkki- ja puuvillakangas. Kaaba oli olemassa kauan ennen Muhammadia, ja islamilaisen perimätiedon mukaan Abraham ja hänen poikansa Ismael rakensivat sen alun perin Yhden Jumalan (Allahin) palvontapaikaksi. Vuosisatojen kuluessa se täyttyi epäjumalankuvista, ja arabien heimot käyttivät sitä pakanallisena pyhäkkönä.

Kaaba on islamilaisen maailman hengellinen keskus—yksinkertainen, muinainen rakennus, joka symboloi monoteismia, ykseyttä sekä Abrahamin uskon ja islamin välistä yhteyttä. Muslimit eivät pidä sitä kirjaimellisessa merkityksessä ”Jumalan huoneena”, vaan pikemminkin jumalallisesti määrättyyn palvontaan osoitettuna keskipisteenä. Muhammadin teot aikana, jolloin Kaaba oli tuhoutunut ja sitten rakennettiin uudelleen, ovat se vaihe, josta hänen johtajuutensa alkoi.

Tulvavyöry vaurioitti Kaabaa, ja Qurayshin heimo rakensi sen uudelleen. Kun tuli aika asettaa Musta kivi (Hajar al-Aswad) takaisin kulmaansa, eri klaanit riitautuivat siitä, kenelle kuuluisi tämä kunnia. He sopivat, että seuraava alueelle saapuva henkilö ratkaisisi asian. Muhammad astui sisään, ja hän ratkaisi kiistan viisaasti: hän asetti Mustan kiven kankaan päälle, pyysi kustakin klaanista edustajan nostamaan sitä yhdessä, kantamaan sitä yhdessä, ja asetti sen sitten itse paikalleen. Tämä tapahtuma toi hänelle suuren arvostuksen ja arvonimen Al-Amin (”Luotettava”) Mekan kansan keskuudessa. Se on yksi keskeisistä esiprofetaalisista tapahtumista, joita korostetaan monissa aikajanoissa. ”Musta kivi” oli kulmakivi, jonka Mohammed asetti; hän on islamin profeettallinen kuningas. Musta kulmakivi on ilmeinen Kristuksen (todellisen kulmakiven) väärennös, ja myös Kaaban huoneen turmeltuminen vuosien mittaan tapahtuneen epäjumalien tuomisen jälkeen tuli Mohammedin kautta ratkaistuksi.

Kun Quraysh rikkoi Hodaybiyyahin sopimuksen, Muhammad marssi Mekkaan noin 10 000 muslimin armeijan kanssa. Kaupunki antautui hyvin vähäisen taistelun jälkeen. Tämän jälkeen Muhammad astui Kaabaan, tuhosi sen sisällä olleet 360 epäjumalaa ja vihki pyhäkön uudelleen ainoan Jumalan (Allahin) palvontaan. Näin Mohammed, islamin kuningas, laski kulmakiven ja puhdisti temppelin epäjumalanpalveluksesta.

Ilmestyskirjassa nousee syvyydestä kolme valtaa, ja kukin näistä kolmesta edustaa väärennettyä Kristusta. Saatana, lohikäärme, pyrkii olemaan Korkeimman kaltainen, istuen Hänen valtaistuimellaan ja Hänen seurakunnassaan.

Kuinka oletkaan pudonnut taivaasta, sinä Kointähti, aamun poika! kuinka sinut on hakattu maahan, sinä, joka kukistit kansakunnat! Sillä sinä sanoit sydämessäsi: Minä nousen taivasiin, minä korotan valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle; minä istun myös seurakunnan vuorella, pohjan perillä äärillä; minä nousen pilvien kukkuloiden yläpuolelle, minä teen itseni Korkeimman vertaiseksi. Mutta sinut syöstään alas tuonelaan, kuilun perimmäisiin syvyyksiin. Jesaja 14:12–15.

Ateismin lohikäärme nousi syvyydestä Ilmestyskirjan luvussa yksitoista, ja katolilaisuuden peto nousee syvyydestä, kun sen kuolettava haava paranee.

Peto, jonka näit, on ollut eikä ole, ja on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne, jotka maan päällä asuvat, ihmettelevät, ne, joiden nimiä ei ole kirjoitettu elämän kirjaan maailman perustamisesta asti, kun he näkevät pedon, joka on ollut eikä ole, ja kuitenkin on. Ilmestys 17:8.

Katolisuuden peto nousee maan valtaistuimelle sunnuntailain voimaan tullessa, kun kolminkertainen liitto saatetaan voimaan. Lohikäärmeen kaltaisena katolisuus väittää olevansa Jumala, niin kuin Paavali niin osuvasti ilmaisi.

Älköön kukaan vietelkö teitä millään tavoin; sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja esittää olevansa Jumala. 2. Tessalonikalaiskirje 2:3, 4.

Lohikäärmeen tavoin katolilaisuuden peto on antikristus; kumpikin väittää olevansa Jumala, ja kummankin lopullinen tuho liittyy niiden raamatulliseen todistukseen, sillä lohikäärme syöstään alas helvettiin, ja peto on kadotuksen poika. Kadotus merkitsee lopullista tuhoa.

”Antikristuksen päättäväisyys toteuttaa se kapina, jonka hän aloitti taivaassa, tulee edelleen vaikuttamaan tottelemattomuuden lapsissa.” Testimonies, volume 9, 230.

”Rooman paavin välityksellä on täällä maan päällä jatkettu samaa työtä, jota tehtiin taivaan esipihoissa ennen pimeyden ruhtinaan karkottamista. Saatana pyrki korjaamaan Jumalan lain taivaassa ja esittämään siihen oman muutosehdotuksensa. Hän korotti oman arvostelunsa Luoiansa arvostelun yläpuolelle ja asetti oman tahdonsa Jehovan tahdon yläpuolelle ja tällä tavoin käytännössä julisti Jumalan erehtyväiseksi. Paavikin kulkee samaa tietä ja, vaatiessaan itselleen erehtymättömyyttä, pyrkii mukauttamaan Jumalan lain omien käsitystensä mukaiseksi, pitäen itseään kykenevänä korjaamaan ne virheet, jotka hän luulee näkevänsä taivaan ja maan Herran säädöksissä ja käskyissä. Hän sanoo käytännössä maailmalle: Minä annan teille paremmat lait kuin Jehovan lait. Mikä loukkaus tämä onkaan taivaan Jumalaa kohtaan!” Signs of the Times, 19. marraskuuta 1894.

Islam, jota Muhammed edusti seitsemännen vuosisadan historiassa, nousi niin ikään syvyydestä, kun Muhammedille annettua avainta käännettiin. Kun kuilu avattiin, sieltä nousi ”savua”, joka pimensi auringon ja ilman. Pioneerit tunnistivat aivan oikein, että kuilun avannut ”avain” oli Niniven taistelu.

Kun lähestymme Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun kolmea ensimmäistä jaetta tienraivaajien ymmärryksen pohjalta profetian kolminkertaisen sovelluksen yhteydessä, havaitsemme, että noiden jakeiden profeetalliset tuntomerkit, jotka edustavat ensimmäistä voi-huutoa, ovat esikuvana kolmannen voi-huudon profeetallisille tuntomerkeille, joka saapuu ”nopeasti” suuren maanjäristyksen aikaan. Sunnuntailakia edustaa Niniven taistelu.

Pietari on vastuussa Nashvillen tulipalloja koskevan väärän ennustuksen oikaisemisesta, ja hän tunnustaa, että Ellen Whiten Nashvillen ylle kohdistuvaa tulipalloja koskevaa varoitusta oikealla tavalla sovellettaessa alkaa ”miltei kokonaan epäjumalanpalvelukselle antautuneiden tuhansien kaupunkien hävitys”.

Nashvillen tulipallot merkitsevät kaupunkeihin kohdistuvan hävityksen ajan alkua, ja ne merkitsevät myös lyhyen keskiyön huudon sanoman julistamisen alkua. Tuo sanoma alkaa islamin odottamattomalla hyökkäyksellä, ja tämä ajanjakso päättyy islamin odottamattomaan hyökkäykseen suuren maanjäristyksen yhteydessä. Keskiyön huudon julistamisen ajanjakso merkitsee niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajan loppua, joka alkoi islamin odottamattomalla hyökkäyksellä 11. syyskuuta.

Sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen alkoi silloin Bileamin ja aasin linjan mukaisesti, jossa on kolme iskua, jotka huipentuvat sunnuntailakiin, mutta jossa toinen odottamaton hyökkäys käsittää 7. lokakuuta 2023 muinaista ihanaa maata vastaan sekä sitten Nashvillen tulipallot. Kaikki linjat ovat yhtäpitäviä, ja Pietari ymmärtää, että näiden totuuksien avaaminen sineteistä, joita kuvataan siten, että tomuharjamies kokoaa hajallaan olevat jalokivet ja

heittää ne rasiaan, on Juudan sukukunnan Leijonan työtä.

Juudan Leijona yksilöi Pietarin oikaistun Nashville-sanoman sijoittuvan sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen viimeiseen ajanjaksoon, joka on esitetty Danielin kirjan yhdestoista luvun neljänneksikymmenennen jakeen kätkeytyssä historiassa, ja tarkemmin sanottuna siihen saman luvun jakeissa yksitoista–viisitoista esitettyyn kätkeytyn historian osuuteen. Näissä jakeissa Raphian taistelu ja Paniumin taistelu johtavat kuudennentoista jakeen sunnuntailakiin, jota edustaa Aktionin taistelu. Kun Paniumin taistelu yhtyy Aktionin taisteluun sunnuntailain kohdalla, myös Niniven taistelu toistuu.

Islamin kuninkaalle, Mohammedille, annettu ”avain”, hänen nimensä ei ole ainoastaan islamin luonne, vaan myös hävityksen paikka, jota Niniven taistelu merkitsee. Kuninkaan nimi ”on hepreaksi Abaddon”, ja ”kreikaksi hänen nimensä on Apollyon”. Kreikka ja heprea korostavat Vanhaa ja Uutta testamenttia ja opettavat meille, että Abaddon merkitsee ”hävityksen paikkaa” ja Apollyon merkitsee ”hävittäjää”. Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun yhdennessätoista jakeessa islamin yläpuolella oleva kuningas on Mohammed, mutta hän on myös ”syvyyden enkel(i)”, joka on Saatana. Niin kuin paavi on antikristus Saatanan oikeana kätenä maan päällä, myös Mohammed on suoraan Saatanan, syvyyden enkelin, hallitsema.

Sunnuntailain aikana kolminkertainen liitto pakotetaan maailman ylle, ja se kuolettava haava, joka annettiin paaviudelle vuonna 1798 ja joka siten merkitsi pimeän keskiajan päättymistä, paranee. Kun kuolettava haava paranee, pimeän keskiajan toinen ajanjakso saapuu, ja siinä suuressa maanjäristyksessä, joka on sunnuntailaki, islam kääntää avainta, ja savu, ikään kuin pätsistä, peittää auringon ja tähdet, kun pimeys palaa. Niiniven taistelu toistuu sunnuntailain aikana, sillä se on avain, joka tuo pimeyden toisen ajanjakson. Siellä kansallista luopumusta seuraa kansallinen perikato. Siellä ”aktiivinen despotismi” hallitsee täydellä vallalla, sillä islamin savu, joka pimentää auringon ja tähdet Niiniven taistelussa, on kuin palava pätsi. ”Palava pätsi” oli osa Jumalan liittoa Aabrahamin kanssa.

Ja tapahtui, kun aurinko oli laskenut ja oli pimeää, katso, savua tupruava pätsi ja palava soihtu kulkivat niiden kappaleiden välistä. 1. Mooseksen kirja 15:17.

Savuava pätsi, joka kulki Abramamin liittouhrien välistä, osoitti jakeen kolmannessatoista kohdassa kuvattua Egyptin orjuuden.

Ja hän sanoi Abramille: Tiedä varmasti, että sinun jälkeläisesi joutuvat muukalaisiksi maassa, joka ei ole heidän omansa, ja he palvelevat sen asukkaita; ja nämä sortavat heitä neljäsataa vuotta. 1. Mooseksen kirja 15:13.

”Palava pätsi”, sellaisen kuin Nebukadnessarin pätsi Danielin kirjan kolmannessa luvussa, edustaa orjuutta ja pakkotyötä, kuten oli Sadraakin, Meesakin ja Abednegon tila.

”Mutta niin kuin tähdet laajalla, niille määrätyllä radallaan, Jumalan tarkoitukset eivät tunne kiirettä eivätkä viivytystä. Suuren pimeyden ja savun tupruavan pätsin vertauskuvien kautta Jumala oli ilmoittanut Aabrahamille Israelin orjuuden Egyptissä ja julistanut, että heidän muukalaisuutensa aika olisi neljäsataa vuotta. ”Sen jälkeen”, Hän sanoi, ”he tulevat lähtemään

pois suuren omaisuuden kanssa.” 1. Moos. 15:14.” Alfa ja omega, osa 4, s. 33.

Mutta Herra on ottanut teidät ja vienyt teidät pois rautaisesta pätsistä, pois Egyptistä, ollakseen hänelle perintökansa, niin kuin te tänä päivänä olette. 5. Mooseksen kirja 4:20.

Savu, joka pimentää auringon ja kuun, kun Niiniven taistelun avain käännetään, osoittaa vainon, joka alkaa täydellä voimallaan sunnuntailaissa. Näin pimeän keskiajan vaino toistuu. Pioneerit tunnistivat oikein, että Niiniven taistelu oli se ”avain”, joka toi islamin profeetalliseen historiaan ensimmäisenä voihuutoaikana vuonna 627. Taistelu käytiin Rooman ja Persian välillä, ja se merkitsi Roomalle voittoa, mutta se oli niin sanottu pyrrhoksenvoitto. Voitto, joka on todellisuudessa vahingollinen voittajalle. Ilmaus on peräisin Epeiroksen kuninkaan Pyrrhoksen voitosta. Kahden roomalaisia vastaan käydyn taistelun jälkeen (Herakleia vuonna 280 eKr. ja Asculum vuonna 279 eKr.) hän kukisti roomalaisen armeijan, mutta menetti valtavan osan omista joukoistaan. Tarun mukaan hän sanoi silloin: ”Vielä yksi tällainen voitto, ja me olemme mennyttä.”

Niniven taistelu oli Roomalle strateginen voitto, mutta sen päätyttyä ei Roomalla eikä Persialla ollut enää voimaa sen jälkeen tehokkaasti vastustaa islamin hyökkäystä. Persia on Yhdysvallat ja Rooma on paavius Niniven taistelun nykyajan täyttymyksessä. Meedo-Persia kaksisarvisena valtana edustaa Yhdysvaltojen kaksisarvista valtaa. Sunnuntailain aikaan Yhdysvallat on yksinkertaisesti yksi sarvi, sillä sunnuntailakiin johtavassa kehityksessä pedon kuva on muodostettu, ja tuo muodostuminen koostuu molempien sarvien yhdistämisestä yhdeksi. Danielin kahdeksannessa luvussa on kaksi sarvea, jotka edustavat meedo-persialaista valtakuntaa, ja Persian sarvi nousi viimeisenä.

Sitten minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso, virran edessä seisoivat oinas, jolla oli kaksi sarvea; ja ne molemmat sarvet olivat korkeat, mutta toinen oli toista korkeampi, ja korkeampi nousi viimeisenä. Daniel 8:3.

Yhdysvaltojen kaksi sarvea, tasavaltalaisuus ja protestanttisuus, liittyvät yhdeksi, kun kirkko ja valtio tulevat yhteen muodostaakseen pedon kuvan. Tuo muodostuminen saatetaan täydellisesti päätökseen, kun pedon merkki pannaan täytäntöön sunnuntailaissa. Tämä osoittaa, että Yhdysvallat on sunnuntailain aikana yksinkertaisesti Persia. Persia voitettiin Rooman toimesta Niniven taistelussa. Se, kuinka Rooma voitti Persian, on historiallisesti merkityksellistä Herakleoksen, Rooman keisarin, sotatoimien vuoksi.

Yksinkertaisesti sanottuna Herakleios toteutti yllätyshyökkäyksen vastakohtana suoraviivaiselle etenevälle hyökkäykselle. Hänen pyrkimyksensä yllätyksen aikaansaamiseksi on merkitty muistiin historiassa. Yllätys sisälsi hänen päätöksensä hyökätä talvella, mikä oli noina historiallisina aikoina epätavallista, mutta siihen se ei jäänyt. Herakleios aloitti hyökkäyksensä syyskuun puolivälissä vuonna 627 pohjoisesta käsin (Armenian ylängöiltä). Sen sijaan, että hän olisi kulkenut odotettua reittiä etelään suoraan Persian pääkaupunkia Ktesifonia kohti, hän teki laajan kaarroksen edeten kaakkoon rajaseutuja pitkin (suunnilleen nykyisen Turkin ja Iranin rajaa). Tämän jälkeen hän kääntyi etelään ja länteen ylittäen Suuren Zabin joen 1. joulukuuta 627. Tämä sijoitti hänen armeijansa Niniven ylängölle (Tigrisjoen itärannalle), lähelle muinaisen Niniven

raunioita. Tämä liike tapahtui etelästä pohjoiseen Persian joukkoihin nähden — päinvastaiseen suuntaan kuin persialaiset odottivat. He odottivat hänen jatkavan etenemistä etelään kohti Ktesifonia. Tämä yllätti Persian komentajan Rhahzadhin ja pakotti hänet ajamaan takaa Herakleiosta epäedulliseen maastoon. Se antoi roomalaisille mahdollisuuden valita taistelukentän Niniven lähistön tasangoilla. Tämä manööveri esti roomalaisia joutumasta loukkuun Persian joukkojen väliin ja antoi heille tarvittaessa pakoreitin. Yhdessä taistelupäivän sumun ja itse taistelun aikana käytetyn teeskennellyn vetäytymisen taktiikan kanssa yllätyksessä oli useita kerroksia. Tätä rohkeaa talvista sotaretkeä ja koukkausreittiä syvälle Persian alueelle pidetään yhtenä Herakleoksen suurimmista sotilaallisista saavutuksista. Se auttoi murtamaan persialaisten itseluottamuksen ja vaikutti ratkaisevasti roomalaisten lopulliseen voittoon pitkässä sodassa.

”Niniven taistelussa, jota käytiin kiivaasti aamunkoitosta yhdenteentoista hetkeen, persialaisilta vallattiin kaksikymmentäkahdeksan sotamerkkiä, lukuun ottamatta niitä, jotka saattoivat olla rikottuja tai revittyjä; suurin osa heidän sotajoukostaan hakattiin kappaleiksi, ja voittajat (roomalaiset), salaten omat tappionsa, viettivät yön taistelukentällä. Assyrian kaupungit ja palatsit avautuivat ensimmäistä kertaa roomalaisille.

”Rooman keisaria ei vahvistunut niistä valloituksista, jotka hän saavutti; ja samalla kertaa sekä samoilla keinoilla valmistettiin tie Arabian lukuisille saraseeneille, jotka samalta seudulta kuin heinäsirot, levittäen kulkunsa varrella pimeää ja petollista muhamettilaista uskoa, levisivät nopeasti sekä Persian että Rooman valtakunnan yli.

Tämän tosiasian täydellisempää havainnollistusta tuskin voitaisiin toivoa kuin se, jonka tarjoaa luvun päättävä jakso Gibbonilta, josta edeltävät otteet on otettu. ”Vaikka Herakleoksen lipun alla oli muodostettu voittoisa armeija, näyttää luonnon ponnistus pikemminkin uuvuttaneen kuin harjoittaneen heidän voimiaan. Samaan aikaan kun keisari riemuitsi Konstantinopolissa tai Jerusalemissa, saraseenit ryöstivät erään vähäpätöisen kaupungin Syyrian rajaseuduilla, ja he hakkasivat kappaleiksi muutamia joukkoja, jotka etenivät sen avuksi — tavanomainen ja vähäinen tapaus, ellei se olisi ollut mahtavan mullistuksen alkusoitto. Nämä rosvot olivat Muhammedin apostoleja; heidän vimmaisista urhoollisuutensa oli puhjennut esiin erämaasta; ja hallituskautensa kahdeksan viimeisen vuoden aikana Herakleios menetti arabeille ne samat maakunnat, jotka hän oli pelastanut persialaisilta.

””Petoksen ja hurmahenkisyyden henki, jonka asuinsija ei ole taivaissa”, päästettiin irti maan päälle. Syvyys tarvitsi avattavakseen vain avaimen, ja tuo avain oli Khosraun lankeemus. Hän oli halveksivasti repinyt Mekan tuntemattoman kansalaisen kirjeen. Mutta kun hän ’kunnian loisteestaan’ vajosi siihen ’pimeyden torniin’, johon yksikään silmä ei voinut tunkeutua, Khosraun nimi oli äkisti väistynyt unohdukseen Muhammedin nimen tieltä; ja puolikuu näytti vain odottavan nousuaan tähden lankeamiseen asti. Khosrau murhattiin vuonna 628 täydellisen tappionsa ja valtakuntansa menetyksen jälkeen; ja vuotta 629 merkitsevät ’Arabian valloitus’ ja ’muhamettilaisten ensimmäinen sota Rooman valtakuntaa vastaan’. ’Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan, ja minä näin tähden putoavan taivaasta maan päälle; ja sille annettiin syvyyden avain. Ja se avasi syvyyden.’ Hän putosi maan päälle. Kun Rooman valtakunnan voima oli ehtynyt ja idän suuri kuningas makasi kuolleena pimeyden tornissaan, Syyrian rajalla sijaitsevan tuntemattoman kaupungin ryöstö oli ’mahtavan vallankumouksen alkusoitto’.

’Rosvot olivat Muhammedin apostoleja, ja heidän hurja urheutensa nousi esiin autiomaasta.’”
Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495–497.

Niineven taistelu edustaa sitä, että nykyinen Rooma valloittaa Yhdysvallat sunnuntailaissa, mutta se on voitto, joka ostetaan liian kalliilla, sillä Roomaa kohtaan alkava asteittainen tuomio käynnistyy sunnuntailaissa.

Khosrau oli Persian valtakunnan päämies, joten Persia, joka edustaa Yhdysvaltojen lankeemusta sunnuntailaissa, on avain, joka avaa syvyyden kaivon Raamatun profetian kuudennen valtakunnan lankeemuksessa. Se edustaa sunnuntailakia Danielin yhdentoista luvun jakeissa kuusitoista, kolmekymmentäyksi ja neljäkymmentäyksi sekä Ilmestyskirjan kolmantenatoista luvun jakeessa yksitoista.

Huomaa tienraivaaja Stephen Haskellin huomautukset samoista jakeista ja samasta historiasta:

”Arabit eli saraseenit eivät olleet koskaan käyttäneet mitään vaikutusvaltaa maan päällä. Kansojen historiassa nämä aavikon vapaat miehet olivat sivuuttaneet miltei ilman mainintaa. Muhamettilaisuus yhdisti hajallaan olevat heimot ja lähetti ne forth kansojen valloittajina. Saraseenien aseiden nopea menestys johtui suurelta osin roomalaisten ja Khosroeen, nykyisen Persian valtakunnan johtajan, välisestä riidasta. Tämä riita johti jälkimmäisen kukistumiseen. Nykyinen Persia oli seissyt suojamuurina pitäen Muhammedin vallan kurissa; mutta kun tuo valta sortui, muuri oli poissa, ’syvyyden kaivo’ avattiin, ja saraseenit tulvivat maailman yli. Kun ’syvyyden kaivo avattiin, nousi savua, joka peitti auringon kasvot.’ Vertauskuva on voimakas ja kuvaa muhamettilaisuuden pimentävää vaikutusta sen levitessä yli maan pinnan.”
Stephen Haskell, The Story of the Seer of Patmos, 164, 165.

Tuo estevalli Rooman historiassa on kirkon ja valtion välisen eron muuri, joka poistetaan sunnuntailain yhteydessä. Rooman pyrrösvoittoon Persiasta Niniven taistelussa liittyy vielä toinenkin taso, sillä oli olemassa aiempi Niniven taistelu, joka edustaa Alffaa, ja vuoden 627 taistelu edustaa Oomegaa. Tuo taistelu käytiin vuonna 612 eKr., noin kahdentoista sadan vuoden välein. Tässä taistelussa Assyria kukistui kolminkertaisen liittouman toimesta, ja se merkitsi Assyrian valtakunnan loppua.

A. T. Jones kommentoi Niniven alfa-taistelua:

”Asiat Assyrian hallinnossa menivät pahasta pahempaan, niin että vuonna 612 eKr. tapahtui jälleen toinen suuri kapina samojen kolmen maan taholta, tällä kertaa itse Nabopolassarin johdolla. Tämä oli täydellisesti menestyksellinen: Ninive tehtiin rauniokasaksi; ja Assyrian valtakunta jaettiin kolmeen suureen osaan,—Meedia sai koillisosan ja äärimmäisen pohjoisen, Babylon sai Elamin sekä koko Eufratin ja Tigrisin alangon ja laaksot, ja Egypti sai haltuunsa kaiken Eufratin länsipuolisen maan. Tämän Babylonin ja Meedian välisen liiton sinettinä oli Meedian kuninkaan tyttären avioliitto Nebukadnessarin, Nabopolassarin pojan, kanssa. Suorittaessaan oman osuutensa Assyriaa vastaan tehdyssä liitossa farao Neko, Egyptin kuningas, lähti Assyrian kuningasta vastaan sotiakseen Karkemisia vastaan Eufratin varrella, jolloin Juudan kuningas Joosia lähti häntä vastaan taistelemaan ja sai surmansa Megiddossa. Koska koko tämä läntinen alue kuului Egyptin kuninkaalle, hän käytti valloituksella

saavuttamaansa laillista yliherruuttaan poistaessaan Sallumin, Joosian pojan, Juudan kuninkuudesta ja asettaessaan hänen sijaansa Juudan kuninkaaksi Eljakimin, muuttaen tämän nimen Joojakimiksi, ja pani maalle veron.” 1 Aikakirja 3:15; 2 Kuninkaiden kirja 23:31–35.”
A. T. Jones, Review and Herald, 15. maaliskuuta 1898.

Vuoden 612 eKr. Niiniven alfataistelussa Assyrian valtakunta tuli päätökseensä, aivan kuten Raamatun profetian kuudes valtakunta päättyy sunnuntailain kohdalla. Taistelun voittaja oli Babylonin, Egyptin ja Meedian kolminkertainen liitto. Tuon ajanjakson sodankäynnissä kuningas Joosia kuolee Megiddossa, ja näin hän toimii Harmagedonia esikuvallisesti kuvaavana. Niiniven omegataistelussa vuonna 627 kolmannen vitsauksen islam päästetään irti, kun perustuslaissa oleva suojamuuri poistetaan, kuten tämä esikuvallisesti osoittaa, niin kuin Haskell totesi Persiasta suojelun ”muurina” eli esteenä, joka poistettiin Persian tappion myötä. Kuningas Joosian kuolema Megiddossa osoittaa, että ensimmäinen Niiniven taistelu on viimeisten päivien toinen taistelu. Näistä kahdesta Niiniven taistelusta viimeinen, vuonna 627 käyty taistelu, jolloin avain käännetään ja kuilu avataan, on viimeisten päivien ensimmäinen, sillä ensimmäisestä tulee viimeinen. Ensimmäinen Niiniven taistelu Assyrian ja kolminkertaisen liiton välillä johtaa Harmagedoniin. Toisten pimeiden aikojen ajanjakso alkaa Niiniven taistelulla ja päättyy Niiniven taisteluun.

Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun viidennen pasuunan, joka on ensimmäinen voi-huuto, tosiasiat olivat se, minkä pioneerit ymmärsivät olevan selvin historiallinen todistus mistään Ilmestyskirjan kohdasta. Uriah Smith ilmaisee tämän asian seuraavasti:

“JAE 1. Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan, ja minä näin tähden putoavan taivaasta maan päälle; ja hänelle annettiin syvyyden kuilun avain.”

”Tämän pasuunan selityksessä turvaudumme jälleen herra Keithin kirjoituksiin. Tämä kirjoittaja sanoo totuudenmukaisesti: ’Tuskin minkään muun Ilmestyskirjan osan tulkinnasta vallitsee selittäjien keskuudessa yhtä yksimielinen yhteisymmärrys kuin viidennen ja kuudennen pasuunan eli ensimmäisen ja toisen voihuudon soveltamisesta saraseeneihin ja turkkilaisiin. Se on niin ilmeistä, että sitä tuskin voidaan ymmärtää väärin. Sen sijaan, että kumpaakin osoittaisi yksi tai kaksi jaetta, koko Ilmestyskirjan yhdeksäs luku on tasasuhteisin osin omistettu molempien kuvaukselle.’ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

Pietari on Paniumissa vastuussa Nashvillen tulipallojen sanoman oikaisemisesta, ja ensimmäistä kertaa nähdään, että ensimmäisen vitsauksen osatekijät ovat täydellisessä linjassa pian tulevan sunnuntailain osatekijöiden kanssa. Juudan heimon Leijona avasi tämän ymmärryksen sinetit sopusoinnussa muiden profetian linjojen kanssa, jotka Hän oli jo asettanut paikoilleen. Historioitsijat tulevat todistamaan sen merkityksestä, että Rooma toteutti yllätyshyökkäyksen persialaisia vastaan vuonna 627, ja tehdessään niin he totesivat Herakleioksen liikehtineen Persian ympäri ja sen taakse talviaikana juonena pysyä kätkössä hyökkäyksen hetkeen saakka.

Sisar White ilmoittaa meille, että Rooma vain odottaa ”suotuisaa asemaa”, ja sitten se iskee.

”Jumalan sana on antanut varoituksen uhkaavasta vaarasta; jos tämä jätetään huomiotta, protestanttinen maailma saa tietää, mitkä Rooman tarkoituksiperät todella ovat, vasta silloin, kun on liian myöhäistä välttää ansa. Se kasvaa äänettömästi valtaan. Sen opit vaikuttavat

lainsäädäntösaleissa, kirkoissa ja ihmisten sydämissä. Se kasaa korkeita ja mahtavia rakennelmiaan, joiden salaisissa kätköissä sen entiset vainot tulevat toistumaan. Huomaamattomasti ja epäilyksiä herättämättä se vahvistaa voimiaan edistääkseen omia päämääriään silloin, kun sen aika iskeä koittaa. Kaikki, mitä se haluaa, on edullinen asema, ja tämä sille jo annetaan. Pian saamme nähdä ja tuntea, mikä roomalaisen aineksen tarkoitus on. Kuka tahansa uskoo ja tottelee Jumalan sanaa, saa siten osakseen häväistystä ja vainoa.” Suuri taistelu, 581.

Samoin kuin keisari Herakleoksen kohdalla, paavius on edennyt kohti päämääräänsä ”salaa ja odottamatta” Jesajan kahdennenkymmenennenkolmannen luvun täyttymyksenä, jossa Tyyron portto unohdetaan Raamatun profetian kuudennen valtakunnan historian ajaksi. Herakleoksen salainen yllätyshyökkäys on se, että maailma unohtaa paaviuden vuodesta 1798 aina sunnuntailakiin saakka. Määräys määräyksen päälle ensimmäinen voi edustaa kolmatta ja viimeistä voita. Ensimmäisessä voissa annetaan julistus, joka myös vastaa islamin historiaa ja sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajanjaksoa.

Ja niille annettiin käsky, etteivät ne vahingoittaisi maan ruohoa eivätkä mitään vihantaa eivätkä yhtäkään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ollut Jumalan sinettiä otsassaan. Ja niille annettiin, etteivät ne tappaisi heitä, vaan että heitä vaivattaisiin viisi kuukautta; ja niiden tuottama vaiva oli niin kuin skorpionin vaiva, kun se pistää ihmistä. Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa eivätkä sitä löydä; he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä. Ilmestys 9:4–6.

Ennen kuin avain käännetään Niniven taistelussa, joka on pian tuleva sunnuntailaki, sataneljäkymmentäneljä tuhatta on jo sinetöity. Sunnuntailain aikana kaupunkien hävitys, joka pannaan alulle Nashvillen tulipalloilla, esitetään ”viiden kuukauden” ajanjaksona, jolloin sota raivoaa ja toinen paavillinen verilöyly käynnistyy täyttäen sen vastauksen, joka annettiin pimeän keskiajan marttyyreille viidennessä sinetissä.

Ja kun hän avasi viidennen sinetin, minä näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli. Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: Kuinka kauan, Herra, pyhä ja totinen, sinä et tuomitse etkä kosta meidän vertamme niille, jotka maan päällä asuvat? Ja jokaiselle heistä annettiin valkoinen vaate, ja heille sanottiin, että heidän tuli vielä levätä vähän aikaa, kunnes myös heidän kanssapalvelijainsa ja heidän veljiensä luku täyttyisi, niiden, jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin hekin. Ilmestys 6:9–11.

Pimeän keskiajan marttyyrit ovat ensimmäinen ryhmä, joka esikuvallisesti kuvaa modernin Rooman marttyyreja sunnuntailakikriisin aikana. Ennen kuin tuo kriisi saapuu, sata neljäkymmentäneljä tuhatta sinetöidään, ja tuo sinetöimisen prosessi alkoi 9/11:stä kolmannen vitsauksen islamin saapumisen sekä myöhäissateen vihmomisen myötä. Kun ensimmäisen pimeän keskiajan marttyyrit kysyivät, milloin paavikunta tuomittaisiin, heille sanottiin, että tulee olemaan toinen marttyyrien ryhmä, kun pimeä keskiaika toistuu, mikä on se hetki, jolloin pian tulevan sunnuntailain yhteydessä täyttyy Niiniven taistelun avain. Ennen kuin toinen marttyyrien ryhmä tulee täydeksi, sata neljäkymmentäneljä tuhatta sinetöidään, ja sinetöimisen ajanjakso, joka alkoi

9/11:stä, yksilöidään viidennessä sinetissä, sillä siellä esitetty keskustelu löytyy Ilmestyskirjan kuudennen luvun jakeista YHDEKSÄN–YKSIITOISTA, osoittaen siten sinetöimisen alun ja lopun numerolla 9/11. Loppu tuo esiin islamin tuhon, kuten Ilmestyskirjassa YHDEKSÄN, YKSIITOISTA esitetään, ja ne, jotka on sinetöity, ovat täyttäneet Danielin kokemuksen, jota Danielissa YHDEKSÄN, YKSIITOISTA kuvataan.

Jatkamme näitä asioita seuraavassa artikkelissa.